

[Prima Pagină](#) > ... > [Dreptul Familiei Și Succesiunea](#) > [Regimul Bunurilor În Cadrul Căsătoriilor Și Al Parteneriatelor Civile](#) > [Regimuri Matrimoniale](#) > [Czechia](#)

Regimuri matrimoniale

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Există un regim matrimonial legal în acest stat membru? Ce prevede acesta?

Da.

Conform legislației din Cehia, orice bun care aparține soților, are o valoare patrimonială și nu este exclus din regimul juridic al comunității de bunuri se consideră a fi un bun comun. Bunurile soților pot fi supuse regimului legal, unui regim specific convenit de soți sau unui regim stabilit printr-o hotărâre judecătorească.

În temeiul regimului legal, orice bun dobândit de unul dintre soți sau orice bun dobândit în comun de ambii soți în timpul căsătoriei se consideră bun comun, cu următoarele excepții:

- a) bunurile care servesc nevoilor personale ale unuia dintre soți;
- b) bunurile dobândite prin donație, moștenire sau legat de către doar unul dintre soți, cu excepția cazului în care persoana care face donația sau testatorul și-a exprimat o dorință diferită;
- c) bunurile primite de către unul dintre soți ca despăgubiri pentru prejudicii morale aduse drepturilor sale naturale;
- d) bunurile dobândite de către unul dintre soți printr-un proces juridic legat de un bun aflat în proprietatea sa exclusivă;
- e) bunurile dobândite de către unul dintre soți ca despăgubiri pentru prejudicii, distrugere sau pierdere a unui bun aflat în proprietatea sa exclusivă.

În temeiul regimului legal, orice profituri generate de bunurile care aparțin exclusiv unuia dintre soți reprezintă patrimoniu comun.

În temeiul regimului legal, datoriile contractate în timpul căsătoriei sunt comune, cu excepția cazului în care acestea sunt legate de bunuri care aparțin exclusiv unuia dintre soți și numai în legătură cu partea care depășește valoarea profiturilor generate de aceste bunuri sau cu excepția cazului în care datoriile au fost contractate de către unul dintre soți fără acordul celuilalt soț. Acest lucru nu vizează achizițiile de rutină sau de bunuri de strictă necesitate pentru familie.

2 Cum își pot alege soții regimul matrimonial? Care sunt cerințele de formă în acest caz?

Cuplurile logodite sau căsătorite pot conveni asupra unui regim matrimonial convențional, diferit de cel legal. Prin convenția matrimonială se poate institui un regim al separației de bunuri sau un regim care să limiteze comunitatea de bunuri la durata căsătoriei; de ademenea, acesta poate extinde ori limita domeniul de aplicare al

comunității de bunuri definite în regimul legal. Convenția poate să conțină dispoziții referitoare la orice bun, cu excepția bunurilor care, prin lege, nu pot face obiectul unei astfel de convenții. Convenția poate să prevadă, în special, care este domeniul de aplicare sau conținutul regimului sau perioada în care se aplică regimul legal sau alt regim privind bunurile comune ori anumite bunuri individuale sau grupuri de bunuri. Convenția poate să clasifice patrimoniul comun viitor în mod diferit față de regimul legal. De asemenea, convenția poate să prevadă regimul bunurilor în cazul încetării căsătoriei.

Convenția matrimonială trebuie să fie încheiată sub forma unui act autentic (și anume, trebuie să fi fost certificată de un notar).

Atunci când un cuplu logodit încheie o convenție matrimonială, aceasta intră în vigoare la data căsătoriei.

3 Există restricții în ceea ce privește libertatea de a alege un regim matrimonial?

Convenția poate să conțină dispoziții referitoare la orice bun, cu excepția bunurilor care, prin lege, nu pot face obiectul unei astfel de convenții.

Convenția nu poate să excludă sau să modifice nicio dispoziție privind amenajările uzuale ale gospodăriei, cu excepția cazului în care unul dintre soți a părăsit gospodăria și refuză să se întoarcă. Convenția nu îl poate împiedica pe unul dintre soți să își întrețină familia. Pe baza conținutului sau a scopului său, convenția nu poate să afecteze drepturile niciunei terțe părți, cu excepția cazului în care partea în cauză și-a dat consimțământul în acest sens în cadrul convenției. Orice convenție încheiată fără consimțământul terței părți nu are niciun efect juridic în legătură cu partea în cauză.

4 Care sunt efectele juridice ale divorțului, ale separării sau ale anulării căsătoriei asupra regimului matrimonial?

Regimul comunității de bunuri a soților încetează să existe la data încetării căsătoriei; acest lucru se întâmplă atunci când unul dintre soți decedează, este declarat decedat sau în urma divorțului. Atunci când patrimoniul soților se dizolvă, bunurile rămase trebuie să fie partajate.

În cazul în care căsătoria este anulată, se consideră că aceasta nu a fost încheiată. După anularea căsătoriei, drepturile și obligațiile patrimoniale ale cuplului sunt tratate în același mod în care sunt tratate drepturile și obligațiile patrimoniale în urma unui divorț.

5 Care sunt efectele decesului unuia dintre soți asupra regimului matrimonial?

Regimul comunității de bunuri se dizolvă și bunurile fac obiectul partajului. Soțul rămas în viață este moștenitorul legal de gradul întâi și al doilea al defunctului.

6 Ce autoritate are competența de a decide în ceea ce privește regimul matrimonial?

O instanță judecătorească.

7 Care sunt efectele regimului matrimonial asupra raportului juridic dintre un soț și un terț?

În temeiul regimului legal, bunurile dobândite de oricare dintre soți înainte de căsătorie (printre altele) nu se consideră bunuri comune. În temeiul regimului legal, datoriile contractate în timpul căsătoriei sunt comune, cu excepția cazului în care acestea sunt legate de bunuri care aparțin exclusiv unuia dintre soți și numai în legătură cu partea care depășește valoarea profiturilor generate de aceste bunuri sau cu excepția cazului în care datoriile au fost contractate de către unul dintre soți fără acordul celuilalt soț. Acest lucru nu vizează achizițiile de rutină

sau de bunuri de strictă necesitate pentru familie.

În chestiunile referitoare la patrimoniul comun sau la părți ale acestuia care nu sunt considerate bunuri de strictă necesitate, soții trebuie să acționeze împreună în cadrul procedurilor judiciare, cu excepția cazului în care unul dintre soți acționează cu consimțământul celuilalt. În cazul în care unul dintre soți refuză să își dea consimțământul fără motive temeinice și împotriva intereselor cuplului, ale familiei sau ale gospodăriei familiale sau nu poate să își exprime voința, celălalt soț poate solicita unei instanțe să pronunțe o hotărâre care să țină loc de consimțământul neacordat.

În cazul în care unul dintre soți acționează în cadrul procedurilor judiciare fără consimțământul celuilalt soț atunci când acest consimțământ este necesar, celălalt soț poate cere anularea acestor proceduri. În cazul în care o parte a bunurilor comune urmează să fie utilizată în scopuri comerciale de către unul dintre soți și dacă valoarea acestora depășește o sumă proporțională cu situația materială a soților, consimțământul celuilalt soț este necesar în momentul în care bunurile sunt utilizate pentru prima dată în acest mod. În cazul în care celălalt soț este exclus din această procedură, soțul care nu și-a exprimat consimțământul poate cere anularea procedurii în cauză. În cazul în care o parte a bunurilor comune urmează să fie utilizată pentru a achiziționa o participație într-o societate comercială sau într-o cooperativă ori dacă prin achiziționarea acestei participații se garantează datoriile unei societăți comerciale sau ale unei cooperative într-o măsură mai mare decât o sumă proporțională cu situația materială a cuplului, este necesar consimțământul celuilalt soț; în cazul în care celălalt soț este exclus din această procedură, soțul care nu și-a exprimat consimțământul poate cere anularea procedurii în cauză.

Dacă cei doi soți au încheiat o convenție matrimonială, aceasta nu poate să încalce, prin conținutul sau scopul său, drepturile niciunei terțe părți, cu excepția cazului în care partea în cauză și-a dat consimțământul în acest sens în cadrul convenției. Orice convenție încheiată fără consimțământul terței părți nu are niciun efect juridic în legătură cu partea în cauză.

8 O scurtă descriere a procedurii de lichidare a regimului matrimonial, inclusiv a partajului și a repartizării bunurilor matrimoniale în acest stat membru.

În cazul în care comunitatea de bunuri este dizolvată sau lichidată sau dacă domeniul său de aplicare este redus, obligațiile și drepturile care anterior erau comune încetează în urma partajului. În cazul în care comunitatea de bunuri redusă, dizolvată sau lichidată nu este partajată, acestea i se aplică normele privind bunurile comune.

Partajul bunurilor comune nu poate să afecteze drepturile niciunei terțe părți. În cazul în care drepturile unei terțe părți au fost afectate de distribuire, persoana în cauză poate solicita ca o instanță judecătorească să constate că partajul nu îi este opozabil. Datoriile pot fi partajate numai între soți.

Dacă este posibil (de exemplu, în cazul unui divorț sau al unei reduceri a patrimoniului comun), este de preferat ca soții să ajungă la un acord în ceea ce privește partajul patrimoniului comun. Un acord de partaj intră în vigoare întotdeauna la data la care comunitatea de bunuri a fost redusă, dizolvată sau lichidată, indiferent dacă acordul a fost încheiat înainte sau după reducerea, dizolvarea sau lichidarea patrimoniului comun.

Acordul de partaj trebuie să fie încheiat în scris dacă intervine în timpul căsătoriei sau dacă orice element care urmează să fie partajat necesită un acord de transfer de proprietate în scris (de exemplu, bunurile imobile). În cazul în care acordul de partaj nu trebuie să fie încheiat în scris, dar unul dintre soți solicită acest lucru, celălalt soț trebuie să prezinte soțului în cauză o confirmare a modului în care s-a realizat partajul.

În cazul în care cei doi soți nu ajung la un acord privind efectuarea partajului, oricare dintre aceștia poate să solicite o hotărâre judecătorească în acest sens. Instanța judecătorească trebuie să pronunțe o hotărâre privind partajul în conformitate cu situația existentă la momentul reducerii, al dizolvării sau al lichidării comunității de bunuri.

În cazul distribuirii, se aplică următoarele norme:

- a) cotele soților în ceea ce privește activele care urmează să fie partajate trebuie să fie egale;

- b) fiecare soț trebuie să ramburseze orice resurse din bunurile comune cheltuite pentru patrimoniul său exclusiv;
- c) fiecare soț are dreptul de a solicita despăgubiri pentru resursele din patrimoniul său exclusiv care au fost cheltuite pentru bunurile comune;
- d) trebuie să se țină seama de nevoile copiilor aflați în întreținere;
- e) trebuie să se țină seama de modul în care fiecare dintre soți a îngrijit familia, în special de modul în care aceștia au îngrijit copiii și gospodăria familială;
- f) trebuie să se țină seama de modul în care fiecare dintre soți a contribuit la achiziția și întreținerea bunurilor comune.

În cazul în care în termen de trei ani de la reducerea, dizolvarea sau lichidarea comunității de bunuri nu s-a efectuat partajul bunurilor comune sau nu s-a încheiat un acord de partaj sau nu s-a sesizat instanța cu o cerere de partaj, se consideră că soții sau foștii soți au soluționat partajul astfel:

- a) bunurile mobile corporale aparțin soțului care le utilizează, în calitate de unic proprietar, pentru a răspunde propriilor sale nevoi sau nevoilor familiei sale ori ale gospodăriei sale familiale;
- b) alte bunuri mobile sau imobile corporale sunt bunuri comune ale ambilor soți și fiecare dintre ei are o cotă egală din aceste bunuri;
- c) alte drepturi de proprietate, pasive și datorii le revin ambilor soți, iar soții au o cotă egală din acestea.

9 Care este procedura și ce documente sunt necesare în mod normal pentru înscrierea bunurilor imobile?

Actele juridice de creare sau de transferare a unui drept real asupra bunurilor imobile sau actele de modificare ori de revocare a acestor drepturi trebuie să fie încheiate în scris. În cazul în care transferul implică dreptul de proprietate asupra unor bunuri imobile care sunt înregistrate într-un registru public, schimbarea proprietarului se efectuează printr-o înregistrare în acel registru.

■ Ultima actualizare: 14/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.